

2. Збаравська Л.Ю., Бендера І.М., Слободян С.Б. Збірник задач з фізики з професійним спрямуванням. Кам'янець-Подільський: Видавець ПП Зволейко Д.Г., 2010. 64 с.
3. Zbaravska L., Chaikovska O, Semenyshena, R., Duhanets V. Interdisciplinary approach to teaching physics to students majoring in agrarian engineering and agronomy. *Independent journal of management & production*. 2019. Vol.10 (7). pp. 645–657.

Володимир КОМАРНИЦЬКИЙ
здобувач вищої освіти 1 курсу ОС «магістр»
спеціальності 015 «Професійна освіта»,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: **Леся ЗБАРАВСЬКА**
кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри фізики,
охорони праці та інженерії середовища,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

МОДЕЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ІНЖЕНЕРА- ПЕДАГОГА ЯК ОСНОВА МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Якість вищої освіти та її відповідність вимогам часу, запитам українського суспільства і потребам сучасного ринку праці завжди були предметом пильної уваги як науковців, так і роботодавців [1, 2]. За останнє десятиріччя проблема її забезпечення в Україні набула особливої актуальності з низки причин. Так, у Законах України «Про вищу освіту» і «Про освіту», Національній доктрині розвитку освіти в Україні основною метою визначено підвищення якості освіти, забезпечення її конкурентоздатності як умови інноваційного сталого розвитку українського суспільства, економіки та кожного громадянина.

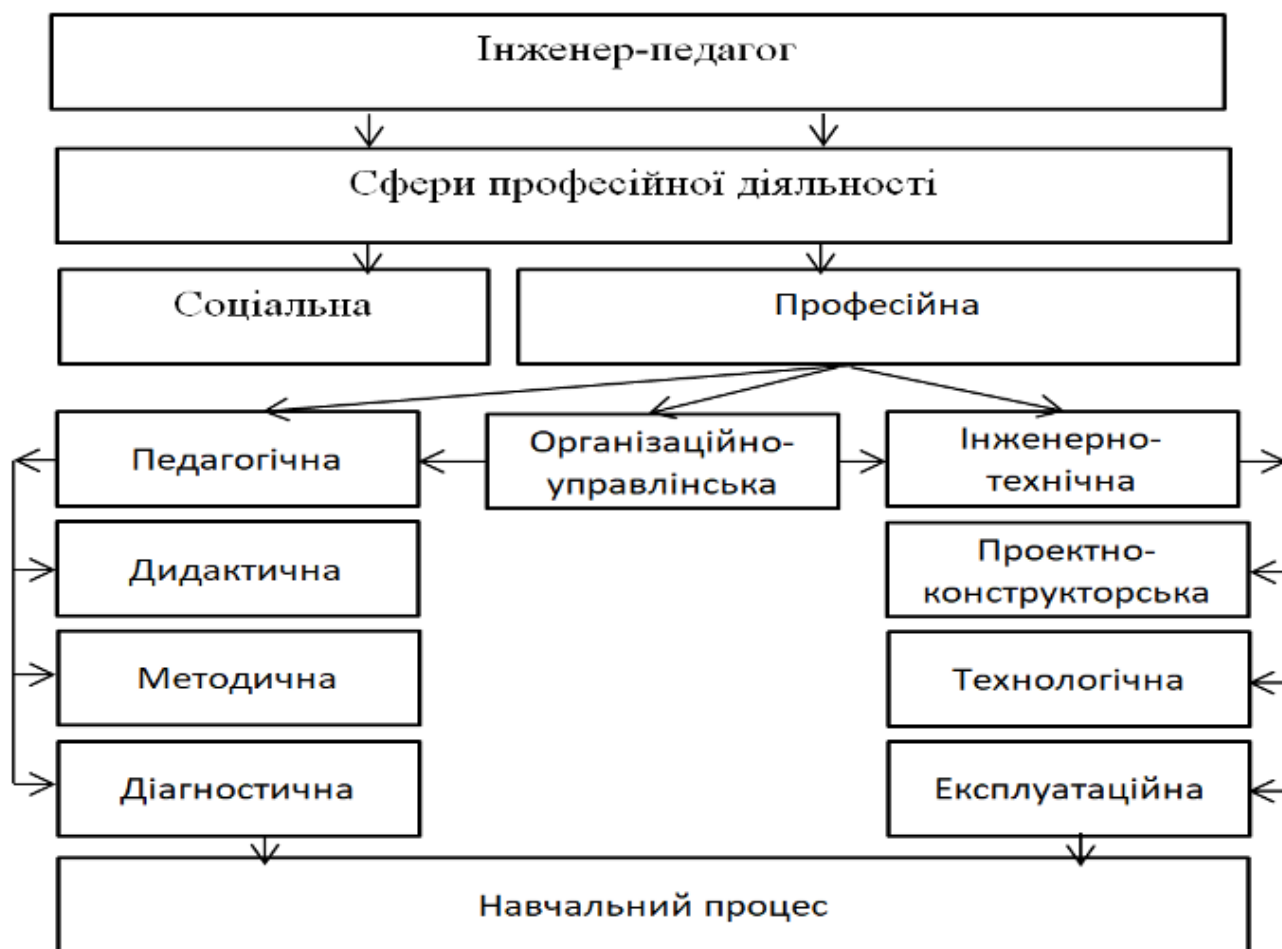
Концептуальні зміни у системі освіти України, зокрема й професійної, зумовлені впровадженням компетентнісного підходу, який є методологічною підвалиною освітніх програм у більшості розвинених країн світу. Вища професійна освіта переходить на новий якісний рівень, де мета та результати її набуття описуються згідно з вимогами компетентнісного підходу. Його вибір, передбачає переосмислення попереднього досвіду моніторингового забезпечення її якості, актуалізує проблему проєктування системи внутрішнього забезпечення якості освіти на оновленій інформаційній базі, яку має забезпечувати сучасний моніторинг – моніторинг сформованості професійної компетентності випускників закладу вищої освіти [3].

Можна наголошувати, що сьогодні необхідно переходити від моніторингу знань до моніторингу сформованості професійної компетентності випускників. У межах знаннєвого моніторингу традиційно якість вищої освіти визначається з позицій сформованості знань, умінь і навичок, які має опанувати майбутній фахівець у межах певної спеціальності. Але, окрім вище названих, є багато інших, не менш важливих, а інколи й визначальних якостей фахівця. До них відносимо: ціннісно-мотиваційний, поведінковий, індивідуально-психічний і суб'єктний. За відсутності цих якостей майбутнього фахівця знання, уміння та навички або нівелюються, або втрачають свій сенс. У зв'язку з цим, не применшуючи значення когнітивно-діяльнісної складової компетентності фахівця, завдяки якій нині в основному легітимізується його вища освіта й визнається професійна кваліфікація, необхідно зазначити, що в межах компетентнісного моніторингу необхідно розробити якісно інший сучасний інструментарій для діагностування сформованості професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів. Для цього необхідне методологічне переосмислення здобутків у сфері моніторингу якості професійної освіти, у тому числі, і теоретичне та методичне обґрунтування

моніторингу сформованості компетентності майбутніх інженерів-педагогів, а також його сучасних форм, методів і засобів реалізації.

Методологічні підвалини обґрунтування системи моніторингу сформованості професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів обумовлені складною та міжфаховою природою їх компетентності – інженерною та педагогічною, яка значно ширша, ніж традиційні підходи до оцінювання якості освіти і для діагностування якої необхідне використання сукупності критеріїв, а також і відповідних методів та засобів. У цих умовах реалізація завдання щодо формування професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів можлива на засадах інноваційних педагогічних стратегій, серед яких і моніторинг її сформованості, який обґрунтовується нами як важлива складова модернізації системи внутрішнього забезпечення якості вищої професійно-педагогічної освіти.

Отже, професійна діяльність інженера-педагога пов'язана зі складною сукупністю функцій і взаємин, якими він оперує у своїй практичній діяльності як «людина-людина» та «людина-техніка» і його професійна компетентність передбачає сформованість специфічних компонентів компетентності відповідно до освітньо-професійної програми. На основі розгляду різноманітних підходів можемо представити структуру професійної діяльності інженера-педагога з точки зору його професійної компетентності (рис. 1).

Рис. 1. Структура діяльності інженера-педагога з точки зору його професійної компетентності

Ця структура в цілому відповідає концепції розвитку інженерно-педагогічної освіти в Україні, в якій перелік професійних функцій фахівця з інженерно-педагогічною освітою включає такі функції: прогностичну, методичну, навчальну, виховну, контрольно-діагностичну, наукову, організаційну, виробничо-технічну [4]. У цій структурі відображені основні складові діяльності, тобто діяльнісного компонента.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Т.С. Теорія та методика моніторингу сформованості професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів: *монографія*. Харків : Друкарня «Мадрид», 2020. 405 с.

2. Брюханова Н. О. Концептуальні положення проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів. *Проблеми інженерно- педагогічної освіти*. 2012. Вип. 34–35. С. 8–13.

3. Збаравська Л.Ю., Чайковська О.В., Слободян С.Б. Професійно спрямоване навчання як запорука формування фахової компетентності майбутніх фахівців аграрно-технічної галузі. *Фізико-математична освіта*. 2020. Випуск 1(23). С. 42–47.

4. Яхнін Я. К. Сучасні підходи до якості освіти. Київ : Наук. думка, 2006. 143 с.

Руслан КРАВЕЦЬ,
*доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри української та іноземних мов,
Вінницький національний аграрний університет,
м. Вінниця*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНІКИ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Індивідуальний стиль професійної діяльності викладача іноземної мови виявляється в характерній педагогічній техніці – сукупності раціональних засобів, умінь та особливостей поведінки, спрямованих на успішну реалізацію методологічних підходів, принципів і прийомів навчально-виховної роботи зі здобувачами вищої освіти згідно з метою та умовами навчання або виховання. Педагогічну техніку викладача іноземної мови можна оцінювати за культурою мовлення, володінням мімікою, пантомімікою, жестами, вмінням одягатися, стежити за своїм зовнішнім виглядом, дотриманням психотехніки (вміння керувати своїми емоціями, розуміння власного психічного стану), здатністю розуміти внутрішній стан студентів та адекватно на нього реагувати.